

OPUSZCZAJĄCY (4) *part praes act*

o prawdopodobnie jasne (*tak w opuszczać*); a jasne.

sg m N opuszczający (1). ◇ f N opuszczająca (1). ◇ pl [N m pers opuszczający.] ◇ G opuszczających (2).

Sł stp s.v. opuszczać, Cn, Linde brak.

1. *Odrzucający, zaniebujący, odchodzący od czegoś [co] (3) : Iął fie mnie niedoŃtátek: dla grzeŃnikow opuŃczáiących zakon twoy [peccatoribus derelinquentibus legem tuam]. Leop Ps 118/53; LatHar 76; Zapláta wízytko opuŃczáiących dla ChriŃtuŃá. WuŃNT Matth 19 arg; [A ktorzy íá Ńynowie opuŃczáiący KoŃcioł i Ńynowie ízátáńŃcy RodzajLutera B2v].*

2. *UŃtępujący (1) : Declinans morbus, OpuŃczáyąca niemoc Mqcz 57d.*

Synonim: 2. uŃtępujący.

Cf OPUSZCZAĆ